

WSOY

Musse & Helium

VIIMEINEN
KAMPPAILU

MUSSEN JA HELIUMIN SEURASSA VIIHTYY KOKO PERHE!
**BEST-
SELLER**
Yli kolme miljoonaa
myytyä kirjaa

CAMILLA BRINCK

VIIMEINEN KAMPPAILU

OMISTETTU

Siggen ja Skruttin uudelle pikkusiskolle Bus-kissalle.
Olemme hurjan iloisia siitä, että sinusta on tullut osa perhettämme. Vaikka Sigge aluksi suhtautuikin uuteen tulokkaaseen kuin äreä vanha ukko, nyt myös hän on alkanut rakastaa sinua. Kiitos siitä, että täytät kotimme leikillä, naurulla ja hulinalla!

Ruotsinkielinen alkuteos
Musse & Helium: Den sista kampen
Teksti ja kuvitus © Lindrizia AB
Teksti: Camilla Brinck 2020
Julkaistu Lindrizia AB:n luvalla.

Kannen kuva: Shen Fei
Kannen suunnittelu: Cecilia Danneker Engström
Kuvitus: Shen Fei Studios
FoF: Jan Jäger

Suomenkielinen laitos © Kati Valli ja WSOY 2023
Werner Söderström Osakeyhtiö
ISBN 978-951-0-48880-5
Painettu EU:ssa

Musse & Helium

**OSA 5:
VIIMEINEN KAMPPAILU**

CAMILLA BRINCK

**KUVITUS SHEN FEI
SUOMENTANUT KATI VALLI**

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Hei taas, rakkaat lukijat!

Tässä kohtaa tarina on mennyt niin jännäksi, että jopa minulta tulee pian pissat housuun. Sen voin ainakin luota, että tämä Mussen ja Heliumin seikkailuista kertova kirjasarja saa hurjan lopun, johon te kaikki pääsette mukaan. Jälleen kerran yllätyn itsekin siitä, miten valtaavan rohkeita pienet hiirystävämme ovat.

On kiehtovaa, mitä kaikkea jokainen meistä voikin saavuttaa, kun vain uskoo itseensä ja tekee yhteistyötä toisten kanssa. Tahdon taas kiittää siitä, että olet lähtenyt tälle matkalle minun, Mussen ja Heliumin kanssa. Ilman teitä lukijoita tästä ei olisi tullut mitään.

Kun nyt heittäydymme Mussen ja Heliumin satunnaailmaan, saamme vihdoin tietää, kuinka heidän käy. Miten seikkailu päättyy?

Mukavia lukuhetkiä!

Halauksin Camilla

PS. Tällä kertaa hiusvärini valitsivat Musse ja Helium, ja viimeinkin tukastani tuli sininen. Lisäksi hiiret leikkasivat hiukseni. Hyvältä näyttää, vai mitä? =)

SISÄLLYS:

Vankityrmä	13
Yllättävä avuntarjous	23
Ovenavaaja	35
Tuttu tuoksu	47
Valtaistuin	59
Herra Sapelipieru	71
Lisää kakkapääkyyhkyjä!	83
Hyökkäys	97
Pelastava lammaslauma	109
Säkenöivä valopallo	119
Mahtava velho	129
Juhlat sankareille	141
Urhoollisuusmitalit	153
Kaaos keittiössä	165
Ikäviä uutisia	179
Camillan luona jälleen	193

VANKITYRMÄ

Mussen katse vaelteli pitkin tummia, kosteita seiniä. Hän yritti silitellä rauhoittavasti siskoaan, joka oli vaipunut uupuneena uneen pää hänen polvellaan. Samalla Musse kuitenkin mietti niin, että raksutus vain kuului. Miten ihmeessä he selviäisivät tästä kiperääkin kiperämmästä tilanteesta? Koko universumissa ei varmaan ollut montakaan paikkaa, josta olisi vaikeampi paeta kuin jahtikyyhkysten tyrmästä. Kaikki tuntui kerta kaikkiaan toivottomalta.

Lopulta myös Musse nukahti, olihan hänkin ihan poikki. Hän näki unta, jossa hän ja Helium olivat Ihmismaailmassa ja leikkivät kuurupiiloa Camillan kanssa. Musse oli piiloutunut korkokengän alle eteisessä, ja Helium seisoj kurkkimassa vaivihkaa olohuoneen oven takaa. Juuri, kun Camilla oli astumassa eteiseen, kuului valtava pamaus. Musse säpsähti ja avasi silmänsä. Hän

oli heti täysin hereillä. Helium istui jäykkänä hänen vieressään. Ääni oli varmasti herättänyt siskonkin. Helium tarrasi kiinni Mussen tassuun ja osoitti kauhuissaan kohti pimeää käytävää, jonka suunnasta pamaus oli kuulunut. Kuka siellä oikein seiso? Arho! Sapelisulan käskyläinen. Arho tiiraili yhteen selleistä.

– Seisooko hän Sulon sellin luona? Helium piipitti.

– En tiedä. Nyt hiljaa, jottei hän vain tule tänne, Musse vastasi hermostuneella äänellä.

Ihan kuin Arho olisi kuullut hiirisisarusten sanat, hän kääntyi tuijottamaan heitä. Tämä lintu oli ollut mukana monissa tappeluissa, siitä kielivät hänen arpiset kasvonsa ja lommainen haarniskansa. Hän näytti totta vie kovia kokeneelta. Musse ja Helium pidättivät hengitystään. Aikoiko Arho tulla heidän luokseen? Kyyhky näytti empivän, mutta kääntyi hetken päästä kannoillaan ja meni menojaan. Hänen avainnippunsa kalina kaikui pahaenteisesti kiviseinistä. Lopulta sisarukset kuulivat, miten viimeinenkin kalteriportti rämähti kiinni Arhon perässä jossakin kaukana kellarikäytävän päässä. Hiiret huokaisivat helpotuksesta.

- Näin unta, että olimme kotona ja leikimme Camil-
lan kanssa, Musse sanoi ja katsoi surullisena siskoaan.
- Sitten heräsin paukahdukseen ja muistin, missä olem-
me. Minusta tuntuu kuin olisimme joutuneet mukaan
johonkin huonoon kauhuelokuvaan.

Heliumin alahuuli väpätti.

- Niinpä. Voisitkin kelata tämän surkean leffan vauh-
dilla loppuun, jotta pääsemme pois täältä, hän sanoi.
- Tekisin sen mielelläni, jos tilanne tosiaan korjaantuisi
niin helposti, Musse sanoi.

Seuraavassa silmänräpäyksessä Helium alkoi itkeä.
Loppuisiko heidän elämänsä tosiaan näin? Teljettyinä
jahtikyyhkyjen pesän löyhkäävään vankityrmään?

Silloin Musse nousi seisomaan ja nosti toisen tassunsa
ilmaan kuin kertoakseen, että hänellä oli tärkeää asiaa.

- Kuule... Eipä unohdeta sitä, mitä prinsessa Frah
meille kertoi, hän sanoi niin vakuuttavasti ja optimisti-
sesti kuin vain ikinä osasi.

Helium pyyhki kyyneleensä ja nosti katseensa Musseen.

- Ai mitä? En muista.
- Sitä, että vaikka meidät juuri nyt onkin vallannut
kurja tunne, voimme muuttaa sen paremmaksi omien

ajatuksiemme voimalla. Meidän tarvitsee vain ajatella positiivisia juttuja ikävien sijaan.

– Ai niin! Helium hihkaisi ilme kirkastuen.

Nyt hän muisti, miten he olivat keskustelleet aiheesta Frahin kanssa ruokapöydässä.

– Jos ajattelemme asioita, joista pidämme, meille tulee pian parempi olo, Helium sanoi ja hymyili itsekseen samalla, kun Musse nyökytteli innoissaan. Sitten he kuulivat, miten Sulo-kissa huusi jossakin pitkän käytävän varrella:

– Jos minulta kysytään, minä ainakin pidän hirmuisesti kuivatusta kalasta.

Hiirisisarukset purskahtivat nauruun.

– Niinpä tietysti! Sinä ja sinun ihanantuoksuinen kuivatettu kalasi, Musse huikkasi iloisesti takaisin ja piteli leikkilään nenäänsä.

Sitten he alkoivat luetella asioita, joista pitivät.

– Juustonaksut ja ruskea kastike, Helium sanoi haaveksivasti.

– Ihana sänkyini Ihmismailmassa, Musse lisäsi ja huokaisi ääni täynnä kaipausta.

– Älkää unohtako lihapullan potkimista takapihalla! Sulo huusi taholtaan.

Musse jatkoi ajatusta salamannopeasti:

– Niin, ja minun jahtaamistani! Sehän oli sinusta hauskaa, vai mitä, Sulo?

Sulo alkoi nauraa ja selitti, että Mussen jahtaminen oli erityisen hauskaa Ihmismailmassa, koska siellä hiirulainen ei ollut prinssi.

Silloin Helium tunnusti, että hänestäkin oli ollut aika huvittavaa, kun Sulo oli ajanut Mussea takaa.

– Sinä oikeasti uskoit joka kerta, että kissa söisi sinut suihinsa! Helium hekotti.

– Hah hah, kylläpä onkin hulvatonta, Musse mutisi.

– Totta, ne olivat hauskoja hetkiä! Ja nyt minulla muuten alkaakin jo olla paljon parempi olo, Sulo huusi sellistään.

Musse ja Helium kuulostelivat omaa oloaan, ja hekin huomasivat piristyneensä hieman. Positiivisissa ajatuksissa oli tosiaan voimaa, Musse totesi. Kumma juttu, mutta tempu toimi! Siinä silmänräpäyksessä Helium jähmettyi.

– HETKINEN! OLEMME UNOHTANEET YHDEN JUTUN, hän huusi.

Musse katsoi Heliumia kauhistuneena. Mitä sisko oikein tarkoitti?

– OLEMME UNOHTANEET MAAGISEN SUPERVOIMANI! MITEN VOIMME OLLA NIIN TYHMIÄ?

Musse kuiskasi, että Heliumin pitäisi puhua hiljem-
paa. Tämä tieto ei missään nimessä saisi kantautua jahti-
kyyhkyjen korviin.

– Sitä paitsi, Helium, hän sanoi sitten ja jatkoi lohduttavaan sävyyn: – Oikeasti ei ole kovinkaan helppoa muistaa jotakin sellaista, jonka on jo unohtanut. Älä siis soimaa itseäsi.

Helium nyökkäsi.

– Ja ole iloinen siitä, että sinulla tosiaan on supervoima. Omani nimittäin loistaa yhä poissaolollaan. Se on varmaan eksynyt jonnekin, Musse hihitti.

Helium hymyili.

– Sinun supervoimasi löytää kyllä luoksesi pian, hän vastasi. – Nyt minun on kuitenkin aika käyttää omaa taikavoimaani!

Helium katsoi ympärilleen. Mitähän hän voisi tehdä?

– Eikö teidänkin sellissänne ole kalteriovi? Yritä vääntää se auki niin, että pääsette ulos, Sulo ehdotti.

Se kuulosti mahtavalta idealta. Helium meni oven luo, hieroi tassujaan yhteen ja tarttui sitten tiukasti kahteen oven rautatangoista. Sulo ja Musse rohkaisivat häntä huutaen yhteen ääneen:

– Me uskomme sinuun, Helium!

– Oletteko valmiit? Helium kysyi.

PIENTEN SUURTEN SANKAREIDEN SEIKKAILU HUIPENTUU!

Hiirisisarukset Musse ja Helium heräävät jahtikyyhkyjen linnakkeen tyrmästä. Tilanne näyttää synkältä, mutta he eivät aio luovuttaa. Kun sitten selviää, että vihollinen aikoo vahingoittaa Sulo-kissaa kiristääkseen hiiret yhteistyöhön, on aika toimia heti!

Odottamattoman uuden ystävän avulla Musse, Helium ja Sulo pääsevät pakoon, mutta outo hajujälki vie heidät syvemmälle linnakkeeseen. Vaikka sankarimme saavat huomata, että hyvät teot ja positiivinen energia palaavat bumerangin lailla takaisin, niin turvaan on pitkä matka: voittaako lopulta hyvä vai paha?

Viimeinen kamppailu päättää ensimmäisen taian, jännityksen ja huumorin täyttämän Musse ja Helium -saagan. Tarinan, jonka parissa viihtyy koko perhe, on suomentanut Kati Valli.

*”Kirjat vievät maagiseen maailmaan
tapaamaan satumaisia olentoja, jotka
tarjoavat lapsille VAU-elämyksen”*

Barnboksfamiljen

*”Upeita kirjoja, en oikeasti tiedä,
kumpi meistä – poikani vai minä –
on ihastuneempi tarinaan. Olemme
molemmat lumoutuneita emmekä
haluaisi lopettaa lukemista.”*

Linda Prytz

www.wsoy.fi

L84.2

ISBN 978-951-0-48880-5